

KNJIGA PROROKA DANILA

GLAVA 1

Godine tre}e carovanja Joakima, cara Judinog do|e Navuhodonosor, car vavilonski na Jerusalim, i opkoli ga.

1:2 I Gospod mu dade u ruku Joakima, cara Judinog i deo sudova doma Bo`ijeg, i odnese ih u zemlju Senar u dom boga svog, i metnu sudove u riznicu boga svog.

1:3 I re~e car Asfenazu stare{ini svojih dvorana da dovede izme|u sinova Izrailjevih, i od carskog semena i od knezova,

1:4 Mladi}e na kojima nema mane, i koji su lepog lica i nau~eni svakoj mudrosti i ve{ti znanju i razumni i koji mogu stajati u carskom dvoru, pa da ih u~i knjigu i jezik haldejski.

1:5 I odredi im car obrok na dan od jela carskog i od vina koje on pija{e, da se hrane tri godine, a posle da stoje pred carem.

1:6 A me|u njima behu od sinova Judinih Danilo, Ananija, Misailo i Azarija.

1:7 A stare{ina nad dvoranima dade im imena, i Danilu nade ime Valtasar, a Ananiji Sedrah, a Misailu Misah, a Azariji Avdenago.

1:8 Ali Danilo naumi da se ne skvrni obrokom jela carevog i vinom koje on pija{e, i zamoli se stare{ini nad dvoranima da se ne skvrni.

1:9 I dade Bog Danilu te na|e milost i ljubav u stare{ine nad dvoranima.

1:10 I re~e stare{ina nad dvoranima Danilu: Bojim se gospodara svog cara, koji vam je odredio jelo i pi}e; jer kad car vidi lica va{a lo{ija nego u

ostalih mladi}a, va{ih vrsnika, za{to da mi u~inite da budem glavom kriv caru?

1:11 A Danilo re~e Amelsaru, kog stare{ina nad dvoranima postavi nad Danilom, Ananijom, Misailom i Azarijom:

1:12 Ogleđaj sluge svoje za deset dana, neka nam se daje varivo da jedemo i voda da pijemo.

1:13 Pa onda neka nam se vide lica pred tobom i lica mladi}a koji jedu carsko jelo, pa kako vidi{, onako ~ini sa slugama svojim.

1:14 I poslu{a ih u tom, i ogleda ih za deset dana.

1:15 A posle deset dana lica im do|o{e lep{a i mesnatija nego u svih mladi}a koji je|ahu carsko jelo.

1:16 I Amelsar uzima{e jelo njihovo i vino koje njima treba{e piti, i dava{e im variva.

1:17 I dade Bog svoj ~etvorici mladi}a znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti; a Danilu dade da razume svaku utvaru i sne.

1:18 I kad pro|e vreme po kome car be{e rekao da ih izvedu, izvede ih stare{ina nad dvoranima pred Navuhodonosora.

1:19 I govori car s njima, i ne na|e se me|u svima njima ni jedan kao Danilo, Ananija, Misailo i Azarija; i stajahu pred carem.

1:20 I u svemu ~emu treba mudrost i razum, za{ta ih car zapita, na|e da su deset puta bolji od svih vra~a i zvezdara {to ih be{e u svemu carstvu njegovom.

1:21 I osta Danilo do prve godine cara Kira.

GLAVA 2

A druge godine carovanja Navuhodonosorovog usni Navuhodonosor san, i uznemiri mu se duh i san ga pro|e.

2:2 I re~e car da dozovu vra~e i zvezdare i gatare i Haldeje da ka`u caru san njegov. I do|o{e i sta{e pred carem.

2:3 I re~e im car: Usnih san, i uznemiri mi se duh kako bih doznao {ta sam snio.

2:4 A Haldeji reko{e caru sirski: Care, da si `iv doveka! Pripovedi san slugama svojim, pa }emo ti kazati {ta zna~i.

2:5 A car odgovori i re~e Haldejima: Zaboravio sam, ako mi ne ka`ete {ta sam snio i {ta zna~i, bi}ete ise~eni i ku}e }e va{e biti bunji{ta.

2:6 Ako li mi ka`ete {ta sam snio i {ta zna~i, do}ete od mene dare i poklone i veliku ~ast; ka`ite mi dakle {ta sam snio i {ta zna~i.

2:7 Odgovori{e opet i reko{e: Neka car pripovedi san slugama svojim, pa }emo kazati {ta zna~i.

2:8 Car odgovori i re~e: Doista vidim da ho}ete vremena da dobijete; jer vidite da sam zaboravio.

2:9 Ali ako mi ne ka`ete {ta sam snio i {ta zna~i, jedan vam je sud; jer ste se dogovorili da ka`ete preda mnom la` i prevaru dok se promeni vreme; zato ka`ite mi san, pa }u videti da mi mo`ete kazati {ta zna~i.

2:10 Odgovori{e Haldeji caru i reko{e: Nema ~oveka na zemlji koji bi mogao kazati caru to {ta i{te; zato nijedan car ni knez ni vlastelin nije nikada iskao takvo {ta od vra~a ili zvezdara ili Haldejca.

2:11 I {ta car i{te vrlo je te{ko; niti ima drugog koji bi mogao kazati caru osim bogova, koji ne `ive me|u ljudima.

2:12 Zato se car razljuti i razgnevi vrlo, i zapovedi da se pogube svi mudraci vavilonski.

2:13 I kad izi|e zapovest, te ubijahu mudrace, tra`ahu i Danila i drugeve njegove da ih ubiju.

2:14 Tada Danilo odgovori mudro i razumno Ariohu zapovedniku stra`arskom, koji be{e iza{ao da ubija mudrace vavilonske;

2:15 Odgovori i re~e Ariohu, vlastelinu carevom: Za{to je tako nagla zapovest od cara? Tada Arioh kaza stvar Danilu.

2:16 A Danilo otide i zamoli cara da mu ostavi vremena, pa }e kazati caru {ta san zna~i.

2:17 Potom otide Danilo ku}i svojoj, i kaza stvar Ananiji, Misailu i Azariji, drugovima svojim,

2:18 Da se mole za milost Bogu nebeskom radi te tajne, da ne bi poginuli Danilo i drugovi mu s ostalim mudracima vavilonskim.

2:19 I objavi se tajna Danilu, u no}noj utvari; tada Danilo blagoslovi Boga nebeskog.

2:20 Progovori Danilo i re~e: Da je blagosloveno ime Gospodnje od veka do veka; jer je Njegova mudrost i sila;

2:21 I On menja vremena i ~ase; sme}e careve, i postavlja careve; daje mudrost mudrima i razum razumnima.

2:22 On otkriva {ta je duboko i sakriveno, zna {ta je u mraku, i svetlost kod Njega stanuje.

2:23 Tebe, Bo`e otaca mojih, hvalim i slavim, {ta si mi dao mudrost i silu, i {ta si mi objavio za {ta Te molismo objaviv nam stvar carevu.

2:24 Tada otide Danilo k Ariohu, kog car be{e odredio da pogubi mudrace vavilonske; i do{av ovako mu re~e: Ne gubi mudraca vavilonskih; izvedi me pred cara da ka`em caru {ta san zna~i.

2:25 Tada Arioh br`e izvede Danila pred cara, i ovako mu re~e: Na|oh ~oveka izme|u roblja Judinog, koji }e kazati caru {ta san zna~i.

2:26 A car progovori i re~e Danilu, koji se zva{e Valtasar: Mo`e{ li mi kazati san koji sam snio i {ta zna~i?

2:27 Odgovori Danilo caru i re~e: Tajnu koju car i{te ne mogu kazati caru mudraci ni zvezdari ni vra~i ni gatari.

2:28 Nego ima Bog na nebu koji otkriva tajne i javlja caru Navuhodonosoru {ta }e biti do kraja. San tvoj i {ta ti je videla glava na postelji tvojjoj ovo je:

2:29 Tebi, care, do|o{e misli na postelji {ta }e biti posle, i Onaj koji objavljuje tajne pokaza ti {ta }e biti.

2:30 A meni se ova tajna nije objavila mudro{u koja bi u mene bila mimo sve `ive, nego zato da se javi caru {ta san zna~i i da dozna{ misli srca svog.

2:31 Ti, care, vide, a to lik velik; velik be{e lik i svetlost mu silna, i staja{e prema tebi, i stra{an be{e na o~ima.

2:32 Glava tom liku be{e od ~istog zlata, prsi i mi{ice od srebra, trbuh i bedra od bronzne,

2:33 Noge mu od gvo`|a, a stopala koje od gvo`|a koje od zemlje.

2:34 Ti gleda{e dokle se odvali kamen bez ruku, i udari lik u stopala bronzana i zemljana, i satire ih.

2:35 Tada se satire i gvo`|e i zemlja i bronza i srebro i zlato, i posta kao pleva na gumnu u leto, te odnese vetar, i ne na|e mu se mesto; a kamen, koji udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju.

2:36 To je san; a sada }emo kazati caru {ta zna~i.

2:37 Ti si, care, car nad carevima, jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krepost i slavu,

2:38 I gde god `ive sinovi ljudski, zveri poljske i ptice nebeske, dao ti je u ruke, i postavio te gospodarem nad svim tim. Ti si ona glava zlatna.

2:39 A nakon tebe nastaje drugo carstvo, manje od tvog; a potom tre}e carstvo, bronzano, koje }e vladati po svoj zemlji.

2:40 A ~etvrto }e carstvo biti tvrdo kao gvo`|e, jer gvo`|e satire i tro{i sve, i kao gvo`|e {to sve lomi, tako }e satrti i polomiti.

2:41 A {to si video stopala i prste koje od kala lon~arskog koje od gvo`|a, bi}e carstvo razdeljeno, ali }e biti u njemu tvr|e od gvo`|a, jer si video gvo`|e pome{ano s kalom lon~arskim.

2:42 I {to prsti na nogama behu koje od gvo`|a koje od kala, carstvo }e biti ne{to jako, a ne{to tro{no.

2:43 A {to si video gvo`|e pome{ano sa kalom lon~arskim, to }e se oni pome{ati sa semenom ~ove~ijim, ali ne}e prionuti jedan za drugog kao {to se gvo`|e ne mo`e sme{ati s kalom.

2:44 A u vreme tih careva Bog }e nebeski podignuti carstvo koje se do veka ne}e rasuti, i to se ca-

rstvo ne}e ostaviti drugom narodu; ono }e satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo }e stajati do veka.

2:45 Kako si video gde se od gore odvali kamen bez ruku i satire gvo`|e, bronzu, kao, srebro i zlato. Bog veliki javi caru {ta }e biti posle; san je istinit, i tuma~enje mu verno.

2:46 Tada car Navuhodonosor pade na lice svoje, i pokloni se Danilu, i zapovedi da mu prinesu prinos i kad.

2:47 Car progovori Danilu i re~e: Doista, va{ je Bog Bog nad bogovima i Gospodar nad carevima, i koji objavljuje tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.

2:48 Tada car uzvisi Danila, i dade mu mnoge velike darove i u~ini ga gospodarem svoj zemlji vavilonskoj i poglavarem nad svim mudracima vavilonskim.

2:49 I Danilo izmoli u cara, te postavi nad poslovima zemlje vavilonske Sedraha, Misaha i Avdenaga, a Danilo osta na dvoru carevom.

GLAVA 3

Car Navuhodonosor na~ini zlatan lik, kome visina be{e {ezdeset lakata, a {irina {est lakata; i namesti ga u polju Duri u zemlji vavilonskoj.

3:2 I posla car Navuhodonosor da saberu knezove, upravitelje i vojvode, stare{ine, rizni~are, sudije, nastojnike i sve vlastelje zemaljske, da do|u da se osveti lik {to ga postavi car Navuhodonosor.

3:3 Tada se skupi{e knezovi, upravitelji i vojvode, stare{ine, rizni~ari, sudije, nastojnici, i svi vlastelji zemaljski, da se osveti lik {ta ga postavi car Navuhodonosor; i stado{e pred likom {to ga postavi Navuhodonosor.

3:4 A glasnik povika iza glasa: Narodi, plemena i jezici, vama se govori.

3:5 Kad ~ujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, pevanje i svakojake svirke, popadajte i poklonite se zlatnom liku, koji postavi car Navuhodonosor.

3:6 A ko ne bi pao i poklonio se, onaj ~as bi}e ba~en u pe} ognjenu u`arenu.

3:7 Zato svi narodi kako ~u{e rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i svakojake svirke, popada{e svi narodi, plemena i jezici, i pokloni{e se zlatnom liku koji postavi car Navuhodonosor.

3:8 A neki Haldeji taj ~as do|o{e i tu`i{e Jevreje,

3:9 I progovori{e i reko{e caru Navuhodonosoru: Care, da si `iv do veka!

3:10 Ti si, care, zapovedio, svaki ko ~uje rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, i pevanje i svakojake svirke, da padne i pokloni se zlatnom liku;

3:11 A ko ne bi pao i poklonio se, da se baci u pe} ognjenu u`arenu.

3:12 A imaju ljudi Jevreji, koje si postavio nad poslovima zemlje vavilonske, Sedrah, Misah i Avdenago; ti ljudi, care, ne haju za te, ne po{tuju tvoje bogove, i ne klanjaju se zlatnom liku, koji si postavio.

3:13 Tada Navuhodonosor u gnevu i ljutini zapovedi da dovedu Sedraha, Misaha i Avdenaga. I dovedo{e te ljude pred cara.

3:14 Navuhodonosor progovori i re~e im: Je li istina Sedra{e, Misa{e i Avdenago, da vi ne slu`ite mojim bogovima i da se ne klanjate zlatnom liku koji postavih?

3:15 Jeste li dakle gotovi, kad ~ujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i pevanje i svakojake svirke, da padnete i poklonite se liku koji na~inih? Ako li se ne poklonite, onaj ~as bi}ete ba~eni u pe} ognjenu u`arenu; a koji je bog {to }e vas izbaviti iz mojih ruku?

3:16 Odgovori{e Sedrah, Misah i Avdenago, i reko{e caru Navuhodonosoru: Nije nam potrebno da ti odgovorimo na to.

3:17 Evo, Bog na{, kome mi slu`imo, mo`e nas izbaviti iz pe}i ognjene u`arene; i izbavi}e nas iz tvojih ruku care.

3:18 A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim ne}emo slu`iti niti }emo se pokloniti zlatnom liku, koji si postavio.

3:19 Tada se Navuhodonosor napuni gneva, i lice mu se promeni na Sedraha, Misaha i Avdenaga,

i odgovaraju}i zapovedi da se u`ari pe} sedam puta ve}ma nego {ta be{e obi~aj.

3:20 I zapovedi najja~im ljudima {to behu u vojsci njegovoj da sve`u Sedraha, Misaha i Avdenaga, i da ih bace u pe} ognjenu u`arenu.

3:21 Tada sveza{e one ljude u pla{tima njihovim i u obu}i i pod kapama i u svemu odelu njihovom, i baci{e ih u pe} ognjenu u`arenu.

3:22 Kako zapovest careva be{e hitna i pe} vrlo u`arena, plamen ognjeni ubi one ljude koji bacahu Sedraha, Misaha i Avdenaga.

3:23 A ta tri ~oveka, Sedrah, Misah i Avdenago, pado{e usred pe}i ognjene u`arene.

3:24 Tada se prepade car Navuhodonosor, i br`e ustav progovori i re~e svojim dvoranima: Ne bacismo li tri ~oveka svezana u oganj? Odgovori{e i reko{e caru: Da, care.

3:25 Odgovori i re~e: Eno, vidim ~etiri ~oveka odre{ena gde hode posred ognja i nije im ni{ta, i ~etvrti kao da je Sin Bo`ji.

3:26 Tada pristupi Navuhodonosor na vrata ognjenoj pe}i u`arenoj, i progovori i re~e: Sedra{e, Misa{e i Avdenago, sluge Boga Vi{njeg, izi|ite i hodite. Tada Sedrah, Misah i Avdenago izi|o{e isred ognja.

3:27 I sabra{e se knezovi i upravitelji i vojvode i ve}nici carevi, i vide{e te ljude gde im telu oganj ni{ta ne mo`e, niti im se kosa na glavi opali, niti im se pla{ti {ta promeni{e, niti zadah od ognja prionu za njih.

3:28 Progovori Navuhodonosor i re~e: Da je blagosloven Bog Sedrahov, Misahov i Avdenagov, koji posla an|ela svog i izbavi sluge svoje, koje se u Nj pouzda{e i ne poslu{a{e zapovesti careve i dado{e telesa svoja da ne bi slu`ili niti se poklonili drugom bogu osim svog Boga.

3:29 Zato zapovedam da se svaki kog mu drago naroda i plemena i jezika, koji bi pohulio na Boga Sedrahovog, Misahovog i Avdenagovog, da se ise~e i ku}a da mu bude bunji{te, jer nema drugog boga koji mo`e tako izbaviti.

3:30 Tada car uzvisi Sedraha, Misaha i Avdenaga u zemlji vavilonskoj.

GLAVA 4

Car Navuhodonosor svim narodima, plemeni-
ma i jezicima {to su po svoj zemlji, mir da
vam se umno`i.

4:2 Svide mi se da objavim znake i ~udesu {to
mi u~ini Bog Vi{nji.

4:3 Znaci Njegovi kako su veliki! I ~udesu Nje-
gova kako su silna! Carstvo je Njegovo carstvo ve-
~no, i vlast Njegova od kolena do kolena.

4:4 Ja Navuhodonosor bijah miran u ku}i svojoj
i cvetah u dvoru svom.

4:5 Usnih san, koji me upla{i, i misli na postelji
mojoj i utvare glave moje uznemiri{e me.

4:6 I zapovedih da se dovedu preda me svi mu-
draci vavilonski da mi ka`u {ta zna-i san.

4:7 Tada do|o{e vra-ari, zvezdari, Haldeji i ga-
tari, i pripovedih im san, ali mi ne mogo{e kazati
{ta zna-i.

4:8 Najposle do|e preda me Danilo, koji se zove
Valtazar po imenu boga mog, i u kome je duh sve-
tih bogova, i pripovedih mu san.

4:9 Valtasare, poglavare vra~ima, znam da je
duh svetih bogova u tebi i nikakva tajna nije ti te{-
ka; ka`i san moj {to sam snio i {ta zna-i.

4:10 A utvara glave moje na postelji mojoj be{e:
Videh, gle, drvo usred zemlje, i visina mu velika.

4:11 Drvo be{e veliko i jako, i visina mu dose-
za{e do neba, i vi|a{e se do kraja sve zemlje.

4:12 Li{e mu be{e lepo i rod obilat, i na njemu
be{e hrane svemu, zverje poljsko odmara{e se u
hladu njegovom, i na granama njegovim stanovahu
ptice nebeske, i od njega se hranja{e svako telo.

4:13 Videh u utvarama glave svoje na postelji
svojoj, i gle, Stra`ar i Svetac si|e s neba.

4:14 Povika jako i re~e ovako: Posecite drvo, i
okre{ite mu grane, pokidajte mu li{e i razmetnite
mu rod; neka pobegnu zveri ispod njega i ptice s
grana njegovih.

4:15 Ali panj sa `ilama ostavite mu u zemlji, u
okovima gvozdanim i bronzanim u travi poljskoj,
neka ga kvasi rosa nebeska i deo da mu je sa zver-
jem od trave zemaljske.

4:16 Srce ~ove~je neka mu se promeni, i srce `i-
votinjsko neka mu se da, i sedam vremena neka
pro|e preko njega.

4:17 To su odredili stra`ari i izrekli sveti da bi
poznali `ivi da Vi{nji vlada carstvom ljudskim, i
daje ga kome ho}e, i postavlja nad njim najni`eg
izme|u ljudi.

4:18 Taj san snih ja, car Navuhodonosor; a ti,
Valtasare, ka`i {ta zna-i, jer nijedan mudrac u car-
stvu mom ne mo`e da mi ka`e {ta zna-i; a ti mo-
`e{, jer je u tebi duh svetih bogova.

4:19 Tada Danilo, koji se zva{e Valtazar, osta u
~udu za jedan sat, i misli ga uznemiravahu. A car
progovori i re~e: Valtasare, san i zna~enje mu da te
ne uznemiruje. A Valtazar odgovori i re~e: Gospo-
daru moj, san da bude tvojim nenavidnicima, i zna-
~enje njegovo neprijateljima tvojim.

4:20 Drvo {to si video, veliko i jako, kome visi-
na doseza{e do neba i koje se vi|a{e po svoj ze-
mlji,

4:21 Kome li{e be{e lepo i rod obilan, i na ko-
me be{e hrane svemu, pod kojim stanova{e zverje
poljsko i na granama mu se|ahu ptice nebeske,

4:22 To si ti, care, koji si velik i silan, i veli~ina
je tvoja visoka i dose`e do neba i vlast tvoja do
krajeva zemaljskih.

4:23 A {to car vide Stra`ara i Sveca gde sila`a{e
s neba i govora{e: Posecite drvo i potrite ga, ali mu
panj sa `ilama ostavite u zemlji u okovima gvozde-
nim i bronzanim u travi poljskoj, da ga kvasi rosa
nebeska, i sa zverjem poljskim neka mu je deo do-
kle sedam vremena pro|e preko njega,

4:24 Ovo zna-i, care, i ovo je naredba Vi{njeg
koja }e se izvr{iti na mom gospodaru caru:

4:25 Bi}e{e prognan izme|u ljudi, i sa zverima
{e{ poljskim `iveti, i hrani}e te travom kao gove-
da, i rosa }e te nebeska kvasiti, i sedam }e vremena
pro}i preko tebe dokle pozna{ da Vi{nji vlada car-
stvom ljudskim i daje ga kome ho}e.

4:26 A {to se re~e da se ostavi panj sa `ilama od
drveta, carstvo }e ti ostati, kad pozna{ da nebesa
vladaju.

4:27 Zato, care, da ti je ugodan moj savet, oprosti se greha svojih pravdom, i bezakonja svojih milo}u prema nevoljnima, e da bi ti se produ`io mir.

4:28 Sve ovo do|e na cara Navuhodonosora.

4:29 Posle dvanaest meseci hoda}e po carskom dvoru u Vavilonu.

4:30 I progovori car i re~e: Nije li to Vavilon veliki {to ga ja sazidah jakom silom svojom da je stolica carska, i slava veli~anstvu mom?

4:31 Te re~i jo{ behu u ustima caru, a glas do|e s neba: Tebi se govori, care Navuhodonosore: Carstvo se uze od tebe.

4:32 I bi}e{ prognan izme|u ljudi, i `ive}e{ sa zverjem poljskim, hrani}e te travom kao goveda, i sedam }e vremena pro}i preko tebe dokle pozna{ da Vi{nji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome ho}e.

4:33 U taj ~as ispuni se ta re~ na Navuhodonosoru; i bi prognan izme|u ljudi i jede travu kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu telo da mu narasto}e dlake kao pera u orla i nokti kao u ptica.

4:34 Ali posle tog vremena ja Navuhodonosor podigoh o~i svoje k nebu, i um moj vrati mi se, i blagoslovih Vi{njeg, i hvalih i slavih Onog koji `ivi doveka, ~ija je vlast vlast ve~na i ~ije je carstvo od kolena do kolena.

4:35 I svi stanovnici zemaljski ni{ta nisu prema Njemu, i radi {ta ho}e s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemaljskim, i nema nikoga da bi Mu ruku zaustavio i rekao Mu: [ta radi{?

4:36 U to vreme um moj vrati mi se, i na slavi carstva mog vrati mi se veli~anstvo moje i svetlost moja; i dvorani moji i knezovi moji potra`i}e me, i utvrdih se u carstvu svom, i doda mi se vi}e veli~anstva.

4:37 Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvi}ujem i slavim cara nebeskog, ~ija su sva dela istina i ~iji su putevi pravedni i koji mo`e oboriti one koji hode ponosito.

GLAVA 5

Car Valtasar u~ini veliku gozbu hiljadi knezova svojih, i pija}e vino pred hiljadom njih.

5:2 Napiv se vina Valtasar zapovedi da se done-su sudovi zlatni i srebrni, koje be}e odneo Navuhodonosor otac mu iz crkve jerusalimske, da iz njih piju car i knezovi mu i `ene njegove i ino~e njegove.

5:3 I doneso}e zlatne sudove koje behu odneli iz crkve doma Gospodnjeg u Jerusalimu, i pijahu iz njih car i knezovi njegovi, `ene njegove i ino~e njegove.

5:4 Pijahu vino, i hvaljahu bogove zlatne i srebrne i bronzane i drvene i kamene.

5:5 U taj ~as izi|o}e prsti ruke ~ove~ije i pisahu prema sve}njaku po okre~enom zidu od carskog dvora, i car vide ruku koja pisa}e.

5:6 Tada se promeni lice caru, i misli ga njegove uznemiri}e i pojas se oko njega raspasa i kolena mu udarahu jedno o drugo.

5:7 Povika car iza glasa; te dovedo}e zvezdare, Haldeje i gatare; i progovori car i re~e mudracima vavilonskim: Ko pro~ita ovo pismo i ka`e mi {ta zna~i, onaj }e se obu}i u skerlet, i nosi}e zlatnu veri`icu o vratu, i bi}e tre}i gospodar u carstvu.

5:8 Tada pristupi}e svi mudraci carevi; ali ne mogo}e pro~itati pisma niti kazati caru {ta zna~i.

5:9 Tada se car Valtasar vrlo uznemiri, i lice mu se sasvim izmeni; i knezovi se njegovi prepado}e.

5:10 Do|e carica radi toga {to se dogodi caru i knezovima njegovim u ku}u gde be}e gozba, i progovori carica i re~e: Care, da si `iv doveka! Da te ne uznemiruju misli tvoje, i da ti se lice ne menja.

5:11 Ima ~ovek u tvom carstvu, u kome je duh svetih bogova; i u vreme oca tvog na|e se u njega videlo i razum i mudrost, kakva je u bogova, i car Navuhodonosor, otac tvoj, care, postavi ga glavarem vra~arima, zvezdarima, Haldejima i gatarima;

5:12 Jer velik duh i znanje i razum za kazivanje snova i poga|anje zagonetki i razmr{ivanje zamr{enih stvari na|e se u Danila, kome car nade ime

Valtasar; neka sada dozovu Danila, i on }e kazati {ta zna-i.

5:13 Tada Danilo bi doveden pred cara. Car progovori Danilu i re-e: Jesi li ti Danilo izme|u roblja Judina, koje dovede iz judejske car otac moj?

5:14 ^uh za tebe da je duh svetih bogova u tebi, i videlo i razum i mudrost velika da se na|e u tebe.

5:15 A sada su dovedeni preda me mudraci, zvezdari, da pro-itaju pismo i ka`u mi {ta zna-i; ali ne mogu da ka`u {ta to zna-i.

5:16 A za tebe ja ~uh da mo`e{ protuma~iti i zamr{ene stvari razmrsiti. Ako, dakle, mo`e{ pro-itati ovo pismo i kazati mi {ta zna-i, obu}i }e{ se u skerlet, i zlatnu veri`icu nosi}e{ o vratu, i bi}e{ tre}i gospodar u carstvu.

5:17 Tada odgovori Danilo i re-e pred carem: Darovi tvoji neka tebi, i podaj drugom poklone svoje; a pismo }u ja pro-itati caru i kazati {ta zna-i.

5:18 Care, Bog Vi{nji dade carstvo veli~inu i slavu i ~ast Navuhodonosoru, ocu tvom.

5:19 I od veli~ine koju mu dade svi narodi, plemena i jezici drhtahu pred njim i bojahu ga se; ubi}a{e koga ho}a{e, i ostavlja{e u `ivotu koga ho}a{e, uzvi{ava{e koga ho}a{e, i poni`ava{e koga ho}a{e.

5:20 Ali kada mu se podi`e srce i duh mu se posili u oholosti, bi smetnut s carskog prestola svog, i uze{e mu slavu.

5:21 I bi prognan izme|u ljudi i srce mu posta kao u zveri, i stan mu be{e s divljim magarcima, hrani{e ga travom kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu telo, dokle pozna da Bog Vi{nji vlada carstvom ljudskim, i koga ho}e postavlja nad njim.

5:22 A ti, Valtasare, sine njegov, nisi ponizio srca svog premda si znao sve ovo.

5:23 Nego si se podigao na Gospoda nebeskog, i sudove doma Njegovog doneso{e preda te, i piste iz njih vino ti i knezovi tvoji, `ene tvoje i ino-e tvoje, i ti hvali bogove srebrne i zlatne, bronzane, gvozdene, drvene i kamene, koji ne vide niti ~uju, niti razumeju, a ne slavi Boga, u ~ijoj je ruci du{a tvoja i svi putevi tvoji.

5:24 Zato od Njega bi poslana ruka i ovo pismo bi napisano.

5:25 A ovo je pismo napisano: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN.

5:26 A ovo zna-e te re-i: MENE, brojao je Bog tvoje carstvo i do kraja izbrojao.

5:27 TEKEL, izmeren si na merila, i na{ao si se lak.

5:28 FERES, razdeljeno je carstvo tvoje, i dano Midijanima i Persijanima.

5:29 Tada zapovedi Valtasar, te obuko{e Danila u skerlet, i metnu{e mu zlatnu veri`icu oko vrata, i proglasi{e za nj da je tre}i gospodar u carstvu.

5:30 Istu no} bi ubijen Valtasar, car haldejski.

5:31 A Darije Midijanin preuze carstvo, i be{e mu oko {ezdeset i dve godine.

GLAVA 6

Svide se Dariju te postavi nad carstvom sto i pedeset upravitelja da budu nad svim carstvom;

6:2 A nad njima tri stare{ine, od kojih jedan be{e Danilo, kojima }e upravitelji davati ra~une da ne bi caru bilo {tete.

6:3 A taj Danilo nadvi{iva{e stare{ine i upravitelje, jer u njemu be{e velik duh i car mi{lja{e da ga postavi nad svim carstvom svojim.

6:4 Tada stare{ine i upravitelji gledahu kako bi na{li {ta da zamere Danilu radi carstva; ali ne mogahu na}i zabave ni pogre{ke, jer be{e veran, i ne nala`a{e se u njega pogre{ke ni mane.

6:5 Tada reko{e oni ljudi: Ne}emo na}i na tog Danila ni{ta, ako ne na|emo {ta na nj radi zakona Boga njegovog.

6:6 Tada do|o{e stare{ine i upravitelji k caru, i reko{e mu ovako: Darije care, da si `iv doveka!

6:7 Sve stare{ine u carstvu, poglavari i upravitelji, ve}nici i vojvode dogovori{e se da se postavi carska naredba i o{tra zabrana da ko bi se god zamolio za {ta kome god bogu ili ~oveku za trideset dana osim tebi, care, da se baci u jamu lavovsku.

6:8 Zato, care, postavi tu zabranu i napi{i da se ne mo`e promeniti, po zakonu midskom i persijskom, koji je nepromenljiv.

6:9 I car Darije napisao knjigu i zabranu.

6:10 A Danilo kad dozna da je knjiga napisana, otide svojoj ku}i, gde behu otvoreni prozori u njegovoj sobi prema Jerusalimu, i pada{e na kolena svoja tri puta na dan i molja{e se i hvalu dava{e Bogu svom kao {ta ~inja{e pre.

6:11 Tada se sabra{e oni ljudi, i na|o{e Danila gde se moli i pripada Bogu svom.

6:12 I otido{e te reko{e caru za carsku zabranu: Nisi li napisao zapovest, da ko bi se god zamolio kome god bogu ili ~oveku za trideset dana, osim tebi, care, da se baci u jamu lavovsku? Car odgovori i re~e: Tako je po zakonu midskom i persijskom, koji je nepromenljiv.

6:13 Tada odgovori{e i reko{e caru: Danilo, koji je izme|u roblja Judina, ne haje za te, care, ni za zabranu koju si napisao, nego se moli tri puta na dan svojom molitvom.

6:14 Tada car ~uv{i to o`alosti se vrlo, i naumi da izbavi Danila, i tru|a{e se do zahoda sun-anog da ga izbavi.

6:15 Tada oni ljudi sabra{e se kod cara i reko{e caru: Znaj, care, da je zakon u Midijana i Persijana da se nikakva zabrana i naredba koju postavi car, ne menja.

6:16 Tada car re~e te dovedo{e Danila i baci{e ga u jamu lavovsku; i car progovori i re~e Danilu: Bog tvoj, kome bez prestanka slu`i{, neka te izbavi.

6:17 I doneso{e kamen i metnu{e jami na vrata, i car ga zape~ati svojim prstenom i prstenom svojih knezova da se ni{ta ne promeni za Danila.

6:18 Tada otide car u svoj dvor, i preno}i ne jedav{i niti dopustiv{i da mu se donese {ta ~im bi se razveselio, i ne mo`e zaspati.

6:19 Potom car usta ujutro rano i otide br`e k jami lavovskoj.

6:20 I kad do|e k jami, viknu Danila `alostnim glasom; i progovori car i re~e Danilu: Danilo, slu-

go Boga @ivoga, Bog tvoj, kome slu`i{ bez prestanka, mo`e li te izbaviti od lavova?

6:21 Tada Danilo re~e caru: Care, da si `iv doveka!

6:22 Bog moj poslao an|ela svog i zatvori usta lavovima, te mi ne naudi{e; jer se na|oh ~ist pred Njim, a ni tebi care, ne u~inila zla.

6:23 Tada se car veoma obradova tom, i zapovedi da izvade Danila iz jame. I izvadi{e Danila iz jame, i ne na|e se rane na njemu, jer verova Bogu svom.

6:24 Potom zapovedi car, te dovedo{e ljude koji behu optu`ili Danila, i baci{e u jamu lavovsku njih, decu njihovu i `ene njihove; i jo{ ne do|o{e na dno jami, a lavovi ih zgrabi{e i sve im kosti potr{e.

6:25 Tada car Darije pisa svim narodima i plemenima i jezicima {to `ivljahu u svoj zemlji: Mir da vam se umno`i.

6:26 Od mene je zapovest da se u svoj dr`avi carstva mog svak boji i stra{i Boga Danilovog, jer je On Bog `ivi, koji ostaje doveka, i carstvo se Njegovo ne}e rasuti, i vlast }e Njegova biti do kraja;

6:27 On izbavlja i spasava, i ~ini znake i ~udesna na nebu i na zemlji, On je izbavio Danila od sile lavovske.

6:28 I taj Danilo be{e sre}an za carovanja Darijevog i za carovanja Kira Persijanca.

GLAVA 7

Prve godine Valtasara, cara vavilonskog, usni Danilo san i vide utvaru glave svoje na posteljici; tada napisao san i pripovedi ukratko.

7:2 Danilo progovori i re~e: Videh u utvari svojoj no}u, a to ~etiri vetra nebeska udari{e se na velikom moru.

7:3 I ~etiri velike zveri izi|o{e iz mora, svaka druga~ija.

7:4 Prva be{e kao lav, i ima{e krila orlova; gledah dokle joj se krila poskubo{e i podi`e se sa zemlje i stade na noge kao ~ovek, i srce ljudsko dade joj se.

7:5 Potom, gle, druga zver beše kao medved, i stade s jedne strane, i imaše tri rebra u ustima među zubima svojim, i govoraše joj se: Ustani, jedi mnogo mesa.

7:6 Potom videh, i gle, druga, kao ris, imaše na leđima četiri krila kao ptica, i četiri glave imaše zver, i dade joj se vlast.

7:7 Potom videh u utvarama noćnim, i gle, četvrti zver, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, jezaše i satiraše, i gažase nogama ostatak, i razlikovaše se od svih zveri predašnjih, i imaše deset rogova.

7:8 Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među onima, a tri prva roga izupaše se pred njim; i gle, oni kao oni čovečije behu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari.

7:9 Gledah dokle se postaviše prestoli, i starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo.

7:10 Reka ognjena izlažase i tekaše ispred Njega, hiljada hiljada sluga Mu, i deset hiljada po deset hiljada stajahu pred Njim; sud sede, i knjige se otvoriše.

7:11 Tada gledah radi glasa velikih reči koje govoraše onaj rog; i gledah dokle ne bi ubijena zver i telo joj se račini i dade se da izgori ognjem.

7:12 I ostalim zverima uze se vlast, jer dužina životu beše im određena do vremena i do roka.

7:13 Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji jezaše sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred Njim.

7:14 I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu sluge svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja ne može proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti.

7:15 Meni Danilu prenemoh duh moj u telu mom, i utvare glave moje uznemiriše me.

7:16 Pristupih jednom od onih koji stajahu onde, i zamolih ga za istinu od svega toga. I progovori mi i kaza mi šta to znači:

7:17 Ove četiri velike zveri jesu četiri cara, koji će nastati na zemlji.

7:18 Ali će svi Višnjeg preuzeti carstvo, i držati ga carstvo na vek i daveka.

7:19 Tada začeleh znati istinu o četvrtoj zveri, koja se razlikovaše od svih i beše vrlo strašna, i imaše zube gvozdene i nokte bronzane, i jezaše i satiraše, a ostatak nogama gažase,

7:20 I o deset rogova šta joj behu na glavi, i o drugom koji izraste i tri otpadoše pred njim, o rogu koji imaše oni i usta koja govorahu velike stvari i beše po veličini veći od drugih.

7:21 Gledah, i taj rog vojevaše sa svecima i nadvlastivaše ih,

7:22 Dokle dođe starac, i dade se sud svecima Višnjeg, i prispe vreme da svi preuzmu carstvo.

7:23 Ovako reče: Četvrti zver biće četvrto carstvo na zemlji, koje će se razlikovati od svih carstava, i izjese svu zemlju i pogaziti i satrti.

7:24 I deset rogova jesu deset careva, koji će nastati iz tog carstva, a posle njih nastaje drugi, i on će se razlikovati od predašnjih, i pokoriće tri cara.

7:25 I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i dade mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena.

7:26 Potom će sešti sud, i uzeće mu se vlast, te će se istrebiti i zatrti sasvim.

7:27 A carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svim nebom dade se narodu svetaca Višnjeg; Njegovo će carstvo biti večno carstvo, i sve će vlasti Njemu slugi i slugati Ga.

7:28 Ovde je kraj ovoj reči. A mene, Danila vrlo uznemiriše misli moje, i lice mi se sve promeni; ali reč sačuvah u srcu svom.

GLAVA 8

Treće godine carovanja Valtasarovog pokazalo se meni Danilu utvara posle one koja mi se pokazala pre.

8:2 I videh u utvari; a beh u Susanu u gradu koji je u zemlji Elamu, kad videh, i videh u utvari i beh na vodi Ulaju.

8:3 I podigoh o-i svoje i videh, i gle, staja{e kraj vode ovan, koji ima{e dva roga, a rogovi behu visoki, ali jedan vi{i od drugog, i vi{i naraste posle.

8:4 Videh ovna gde bode na zapad i na sever i na jug, i nijedna zver ne moga{e mu odoleti, i ne be{e nikoga ko bi izbavio od njega, nego ~inja{e {ta ho}a{e, i osili.

8:5 A kad ja motrah, gle, i|a{e jarac od zapada povrh sve zemlje, a ne dotica{e se zemlje; i taj jarac ima{e rog znamenit me|u o~ima svojim.

8:6 I do|e do ovna koji ima{e dva roga, kog videh gde stoji kraj vode, i potr~a na nj gnevno silom svojom.

8:7 I videh ga gde do|e do ovna, i razgneviv{i se na nj udari ovna, te mu slomi oba roga i ne be{e sile u ovnu da mu odoli, nego ga obori na zemlju i pogazi ga, i ne be{e nikoga da izbavi ovna od njega.

8:8 I jarac posta vrlo velik; a kad osili, slomi se veliki rog, i mesto njega narasto{e znamenita ~etiri roga prema ~etiri vetra nebeska.

8:9 I iz jednog od njih izi|e jedan rog malen i naraste vrlo velik prema jugu i istoku i prema krajnoj zemlji.

8:10 I naraste dori do vojske nebeske, i obori na zemlju neke od vojske i od zvezda, i pogazi ih.

8:11 I naraste dori do poglavara toj vojsci, i uze Mu svagda{nju `rtvu, i sveti stan Njegov obori.

8:12 I vojska bi dana u otpad od `rtve svagda{nje, i obori istinu na zemlju, i {ta ~inja{e napredova{e mu.

8:13 Tada ~uh jednog sveca gde govora{e; i jedan svetac re~e nekome koji govora{e: Dokle }e trajati ta utvara za svagda{nju `rtvu i za otpad puisto{ni da se gazi svetinja i vojska?

8:14 I re~e mi: Do dve hiljade i tri stotine dana i no}i; onda }e se svetinja o~istiti.

8:15 A kad videh ja Danilo ovu utvaru, i zaiskah da razumem, gle, stade preda me kao ~ovek.

8:16 I ~uh glas ~ove~iji nasred Ulaja, koji povi-ka i re~e: Gavriilo ka`i ovome utvaru.

8:17 I do|e gde ja stajah; i kad do|e upla{ih se, i padoh na lice svoje; a on mi re~e: Pazi, sine ~ove~iji, jer je ova utvara za poslednje vreme.

8:18 A dok mi on govora{e, ja bijah izvan sebe le`e}i ni~ice na zemlji; a on me se dota~e, i ispravi me, te stadoh.

8:19 I re~e: Evo, ja }u ti kazati {ta }e biti na kraju gneva; jer }e u odre|eno vreme biti kraj.

8:20 Ovan {to si ga video, koji ima dva roga, to su carevi midski i persijski.

8:21 A runjavi je jarac car gr~ki; i veliki rog {to mu be{e me|u o~ima, to je prvi car.

8:22 A {ta se on slomi, i mesto njega narasto{e ~etiri, to su ~etiri carstva, koja }e nastati iza tog naroda, ali ne njegovom silom.

8:23 A na kraju carovanja njihovog, kad bezakonici navr{e meru, nastaje car bestidan i lukav.

8:24 Sila }e mu biti jaka, ali ne od njegove ja~ine, i ~udesno }e pusto{iti, i bi}e sre}an i svr{iva}e, i gubi}e silne i narod sveti.

8:25 I lukavstvom njegovim napredova}e prevara u njegovoj ruci, i podignu}e se u srcu svom, i u miru }e pogubiti mnoge, i usta}e na Kneza nad knezovima, ali }e se potrti bez ruke.

8:26 A re~ena utvara o danu i no}i istina je; zato ti zape~ati utvaru, jer je za mnogo vremena.

8:27 Tada ja Danilo zanemogoh, i bolovah neko vreme; posle ustah i vr{ih poslove careve; i ~udih se utvari, ali niko ne dozna.

GLAVA 9

Prve godine Darija, sina Asvirovog od plemena midskog, koji se zacari nad carstvom haldejskim,

9:2 Prve godine njegovog carovanja ja Danilo razumeh iz knjiga broj godina, koje be{e rekao Gospod Jeremiji proroku da }e se navr{iti razvalinama jerusalimskim, sedamdeset godina.

9:3 I okretah lice svoje ka Gospodu Bogu tra`e}i Ga molitvom i molbama s postom i s kostreti i pepelom.

9:4 I pomolih se Gospodu Bogu svom i ispovedaju}i se recoh: O Gospode, Bo`e veliki i stra{ni, koji dr`i{ zavet i milost onima koji Te ljube i dr`e zapovesti Tvoje;

9:5 Zgre{ismo i zlo ~inismo i bismo bezbo`ni, i odmetnusmo se i odstupismo od zapovesti Tvojih i od zakona Tvojih.

9:6 I ne slu{asmo sluga Tvojih proroka, koji govorahu u Tvoje ime carevima na{im, knezovima na{im i o~evima na{im i svemu narodu zemaljskom.

9:7 U Tebe je, Gospode, pravda, a u nas sram na licu, kako je danas, u Judejaca i u Jerusalimljana i u svih Izrailjaca, koji su blizu i koji su daleko po svim zemljama kuda si ih razagnao za grehe njihove, kojima Ti gre{i{e.

9:8 Gospode, u nas je sram na licu, u careva na{ih, u knezova na{ih i u otaca na{ih, jer Ti zgre{i-smo.

9:9 U Gospoda je Boga na{eg milost i pra{tanje, jer se odmetnusmo od Njega,

9:10 I ne slu{asmo glas Gospoda Boga svog da hodimo po zakonima Njegovim, koje nam je dao preko sluga svojih proroka.

9:11 I sav Izrailj prestupi zakon Tvoj, i odstupi da ne slu{a glas Tvoj; zato se izli na nas prokletstvo i zakletva napisana u zakonu Mojsija, sluge Bo`ijeg, jer Mu zgre{ismo.

9:12 I On potvrdi re~i svoje koje je govorio za nas i za sudije na{e, koje su nam sudile, pustiv{i na nas zlo veliko, da tako ne bi pod svim nebom kako bi u Jerusalmu.

9:13 Kako je pisano u zakonu Mojsijevom, sve to zlo do|e na nas, i opet se ne molismo Gospodu Bogu svom da bismo se vratili od bezakonja svog i pazili na istinu Tvoju.

9:14 I Gospod nasto oko zla i navede ga na nas; jer je pravedan Gospod Bog na{ u svim delima svojim koja ~ini, jer ne slu{asmo glas Njegov.

9:15 Ali sada, Gospode Bo`e na{, koji si izveo narod svoj iz zemlje misirske rukom krepkom, i stekao si sebi ime, kako je danas, zgre{ismo, bezbo`ni bismo.

9:16 Gospode, po svoj pravdi Tvojjoj neka se odvрати gnev Tvoj i jarost Tvoja od grada Tvog Jerusalima, svete gore Tvoje; jer sa greha na{ih i s bezakonja otaca na{ih Jerusalm i Tvoj narod postarug u svih koji su oko nas.

9:17 Sada dakle poslu{aj, Bo`e na{, molitvu sluge svog i molbe njegove, i obasjaj licem svojim opustelu svetinju svoju, Gospoda radi.

9:18 Bo`e moj, prigni uho svoje, i ~uj; otvori o~i svoje, i vidi pusto{ na{u i grad, na koji je prizvano ime Tvoje, jer ne radi svoje pravde nego radi milosti Tvoje padamo pred Tobom mole}i se.

9:19 Gospode usli{i, Gospode oprosti, Gospode pazi i u~ini, ne ~asi sebe radi Bo`e moj, jer je Tvoje ime prizvano na ovaj grad i na Tvoj narod.

9:20 A dok ja jo{ govorah i moljah se i ispovedah greh svoj i greh naroda svog Izrailja, i padah mole}i se pred Gospodom Bogom svojim za svetu goru Boga svog,

9:21 Dok jo{ govorah mole}i se, onaj ~ovek Gavriilo, kog videh pre u utvari, dolete brzo i dota~me se o ve~ernjoj `rtvi.

9:22 I nau~i me i govori sa mnom i re~e: Danilo, sada izi|oh da te urazumim.

9:23 U po~etku molitve tvoje izi|e re~, i ja do|oh da ti ka`em, jer si mio; zato slu{aj re~, i razumi utvaru.

9:24 Sedamdeset je nedelja odre|eno tvom narodu i tvom gradu svetom da se svr{i prestup i da nestane greha i da se o~isti bezakonje i da se dovede ve~na pravda, i da se zape~ati utvara i proro{tvo, i da se poma`e Sveti nad svetima.

9:25 Zato znaj i razumi: Otkada izi|e re~ da se Jerusalm opet sazida do pomazanika vojvode bi}e sedam nedelja, i {ezdeset i dve nedelje da se opet pograda ulice i zidovi, i to u te{ko vreme.

9:26 A posle te {ezdeset i dve nedelje pogubljen }e biti pomazanik i ni{ta mu ne}e ostati; narod }e vojvodin do}i i razoriti grad i svetinju; i kraj }e mu biti s potopom, i odre|eno }e pusto{enje biti do svr{etka rata.

9:27 I utvrdi}e zavet s mnogima za nedelju dana, a u polovinu nedelje ukinu}e `rtvu i prinos; i

krilima mrskim, koja pustoše, do svršetka određenog izlije se na pustoše.

GLAVA 10

Treće godine Kira, cara persijskog, objavi se re~ Danilu, koji se zvaše Valtasar; i re~ beše istinita i o velikim stvarima; i razabra re~ i razume utvaru.

10:2 U to vreme ja Danilo bejah u `alosti tri nedelje dana.

10:3 Jela ugodna ne jedoh, ni meso ni vino ne u|e u moja usta, niti se namazah uljem dok se ne navr{iše tri nedelje dana.

10:4 A dvadeset ~etvrtog dana prvog meseca bijah na bregu velike reke Hidekela.

10:5 I podigoh o~i svoje i videh, a to jedan ~ovek obu~en u platno, i pojas beše oko njega od ~istog zlata iz Ufaza;

10:6 A telo mu beše kao hrisolit, i lice mu kao munja, a o~i mu kao lu~evi zapaljeni, a ruke i noge kao bronza ugla|ena, a glas od re~i njegovih kao glas mnogog ljudstva.

10:7 I ja Danilo sam videh utvaru, a ljudi {to behu sa mnom ne videše je, ali ih popade strah velik, te pobegoše i sakriše se.

10:8 I ostah sam i videh tu veliku utvaru, i ne osta snage u meni, i lepota mi se nagrdi, i ne imah snage.

10:9 I ~uh glas od re~i njegovih, i kad ~uh glas od re~i njegovih, izvan sebe padoh ni~ice licem na zemlju.

10:10 I gle, ruka me se dota~e i podi`e me na kolena moja i na dlanove moje.

10:11 I re~e mi: Danilo, mili ~ove~e! Slu{aj re~i koje }u ti kazati, i stani pravo, jer sam sada poslan k tebi. I kad mi re~e tu re~, ustah drh}u}i.

10:12 I re~e mi: Ne boj se, Danilo, jer prvog dana kad si upravio srce svoje da razumeva{ i da mu~i{ sebe pred Bogom svojim, usli{ene biše re~i tvoje, i ja do|oh tvojih re~i radi.

10:13 Ali knez carstva persijskog staja mi nasuprot dvadeset i jedan dan; ali, gle, Mihailo jedan

od prvih knezova do|e mi u pomo}; tako ja ostah onde kod careva persijskih.

10:14 I do|oh da ti ka`em {ta }e biti tvom narodu posle; jer }e jo{ biti utvara za te dane.

10:15 I kad mi govoraše tako, oborih o~i svoje na zemlju i zanemeh.

10:16 I gle, kao ~ovek dota~e se usana mojih, i otvorih usta svoja, i progovorih i rekoh onom koji stajaše prema meni: Gospodaru moj, od ove utvare navališe moji bolovi na mene i nema snage u meni.

10:17 A kako mo`e sluga mog gospodara govori s gospodarem mojim? Jer od ovog ~asa u meni nesta snage i ni dihanje ne osta u meni.

10:18 Tada onaj {to beše kao ~ovek opet me se dota~e i ohrabri me.

10:19 I re~e: Ne boj se, mili ~ove~e; mir da ti je! Ohrabri se, ohrabri se. I dokle mi govoraše, ohrabrih se i rekoh: Neka govori gospodar moj, jer si me ohrabrio.

10:20 A on re~e: Zna{ li za{to sam do{ao k tebi? A sada }u se vratiti da vojujem na kneza persijskog; potom }u oti}i, i gle, do}i }e knez gr~ki.

10:21 Ali }u ti kazati {ta je napisano u knjizi istinitoj. Nema nikoga da juna~ki radi sa mnom u tom osim Mihaila, kneza va{eg.

GLAVA 11

I ja prve godine Darija Midijanina stadoh da Mu pomognem, i da Ga potkrepim.

11:2 A sada }u ti kazati istinu. Evo, jo{ }e tri cara nastati u Persiji; i ~etvrti }e biti bogatiji od svih, i kad se ukrepi bogatstvom svojim, sve }e podignuti na gr~ko carstvo.

11:3 Potom }e nastati silan car, i vladaše velikom dr`avom i radiše {ta ho}e.

11:4 A kako nestane, rasu}e se carstvo njegovo i razdeli}e se u ~etiri vetra nebeska, ne me|u natra`je njegovo niti s vla}u s kojom je on vladao, jer }e se carstvo njegovo ukinuti i dopasti drugima, a ne njima.

11:5 I car ju`ni osili}e, i jedan od knezova njegovih, i bi}e silniji od njega, i vlada}e, i dr`ava }e njegova biti velika.

11:6 I posle nekoliko godina oni }e se oprijateljiti, i k}i ju`nog cara do}i }e k caru severnom da u~ini pogodbu; ali ona ne}e sa~uvati sile mi{ici, niti }e se on odr`ati mi{icom svojom, nego }e biti predana i ona i oni koji je dovedu i sin njen i onaj koji joj bude pomagao u to vreme.

11:7 Potom }e od izdanka iz korena njenog nastati jedan na mesto njegovo, koji }e do}i s vojskom svojom i udariti na gradove cara severnog, i bi}e ih i osvoji}e ih.

11:8 I bogove }e njihove i knezove njihove sa zakladama njihovim dragocenim zlatnim i srebrnim odneti u ropstvo u Misir, i osta}e nekoliko godina ja~i od cara severnog.

11:9 I tako }e car ju`ni do}i u svoje carstvo, i vrati}e se u svoju zemlju.

11:10 Ali }e sinovi njegovi zaratiti, i skupi}e veliku vojsku; i jedan }e do}i iznenada, i poplaviti i pro}i; i vrativ{i se ratova}e do grada njegovog.

11:11 Tada }e se razljutiti car ju`ni, i iza}i }e i ratova}e s njim, s carem severnim, i podignu}e veliku vojsku, te }e mu biti data u ruke vojska.

11:12 I kad razbije vojsku, pone}e se srce njegovo, i pobi}e hiljade, ali se ne}e ukrepiti.

11:13 Jer }e car severni opet dignuti vojsku ve}u od prve; i posle nekoliko godina do}i }e s velikom vojskom i s velikim blagom.

11:14 I u to }e vreme mnogi ustati na cara ju`nog; i zlikovci od tvog naroda podignu}e se da se potvrdi utvara, i popada}e.

11:15 I do}i }e car severni, i na~ini}e opkope, i uze}e tvrde gradove, i mi{ice ju`nog cara ne}e doleteti ni izabrani narod njegov, niti }e biti sile da se opre.

11:16 I onaj do{av na nj ~ini}e {ta ho}e, i ne}e biti nikoga da mu se opre; i zaustavi}e se u krasnoj zemlji, koju }e potrti svojom rukom.

11:17 Potom }e okrenuti da do|e sa silom svega carstva svog, ali }e se pogoditi s njim, i da}e mu

k}er za `enu da bi ga upropastio, ali se ona ne}e dr`ati, niti }e biti s njim.

11:18 Potom }e se okrenuti na ostrva, i osvoji}e mnoga; ali }e jedan vojvoda prekinuti sramotu koju ~ini, i obori}e na nj sramotu njegovu.

11:19 Potom }e se okrenuti ka gradovima svoje zemlje, i spotaknu}e se i pa}e, i ne}e se vi{e na}i.

11:20 I na njegovo }e mesto nastati koji }e poslati nastojnika u slavi carskoj; ali }e za malo dana poginuti bez gneva i bez boja.

11:21 A na njegovo }e mesto do}i neznatan ~ovek, kome nije namenjena ~ast carska; ali }e do}i mirno i osvoji}e carstvo laskanjem.

11:22 I mi{ice koje plave on }e poplaviti i polomiti, pa i kneza s kojim je u~inio veru.

11:23 Jer udru`iv{i se s njim u~ini}e prevaru, i do{av{i nadvlada}e s malo naroda.

11:24 I do}i }e mirno u rodna mesta u zemlji, i u~ini}e {ta ni o~evi njegovi ni o~evi otaca njegovih ne u~ini}e, razdeli}e im plen i grabe` i blago, i smi{lja}e misli na gradove, za neko vreme.

11:25 Potom }e podignuti silu svoju i srce svoje na cara ju`nog s velikom vojskom; i car }e ju`ni do}i u boj s velikom i vrlo silnom vojskom; ali ne}e doleteti, jer }e mu se ~initi nevera.

11:26 I koji jedu hleb njegov satr}e ga; vojska }e njegova poplaviti, i mnogi }e pasti pobijeni.

11:27 I srce }e obojice careva raditi o zlu, i za jednim }e stolom lagati; ali se ne}e izvr{iti; jer }e kraj jo{ biti u odre|eno vreme.

11:28 I tako }e se vratiti u svoju zemlju s velikim blagom; i srce }e se njegovo obratiti na sveti zavet, i kad izvr{i, vrati}e se u svoju zemlju.

11:29 U odre|eno }e vreme opet do}i na jug; ali drugi put ne}e biti kao prvi put.

11:30 Jer }e do}i na nj la|e kitejske, i on }e se ojaditi, te }e se vratiti; i razljuti}e se na sveti zavet, i izvr{i}e; i vrativ{i se slo`i}e se s onima koji ostavljaju sveti zavet.

11:31 I vojska }e stajati uza nj, i oskvrni}e sveti nju u gradu, i ukinuti `rtvu svagda{nju i postavi}e gnusobu pusto{nu.

11:32 I koji su bezbo`ni prema zavetu, on }e ih laskanjem otpaditi; ali narod koji poznaje Boga svog ohrabri}e se i izvr{i}e.

11:33 I razumni u narodu nau~i}e mnoge, i pada}e od ma~a i ognja, ropstva i grabe`a mnogo vremena.

11:34 Ali padaju}i dobi}e malu pomo}; i mnogi }e pristati s njima dvo|i~e}i.

11:35 I od razumnih }e pasti neki da bi se oku{ali i o-istili i ubelili do roka, jer }e jo{ biti rok.

11:36 I taj }e car ~initi {ta ho}e, i podignu}e se i uzvisi}e se iznad svakog boga, i ~udno }e govoriti na Boga nad bogovima, i bi}e sre}an dokle se ne svr{i gnev, jer }e se izvr{iti {ta je odre|eno.

11:37 Ne}e mariti ni za bogove svojih otaca ni za ljubav `ensku, niti }e za kog boga mariti, nego }e se uzvi{avati nada sve.

11:38 I na mesto Boga Najsilnijeg slavi}e boga kog oci njegovi ne zna{e, slavi}e zlatom i srebrom i dragim kamenjem i zakladama.

11:39 I u~ini}e da gradovi Boga Najsilnijeg budu boga tu|eg; koje pozna umno`i}e im slavu i u~ini}e ih gospodarima nad mnogima i razdeli}e zemlju mesto plate.

11:40 A u poslednje vreme ju`ni }e se car pobiti s njim; i car }e severni udariti na nj kao vihor s kolima i konjicima i s mnogim la|ama, i u{av{i u zemlje poplavi}e i pro}i.

11:41 I do}i }e u krasnu zemlju, i mnogi }e propasti, a ovi }e se izbaviti od njegovih ruku: edomska, moavska i glavni deo sinova Amonovih.

11:42 I posegnu}e rukom svojom na zemlje, i zemlja misirska ne}e umaknuti.

11:43 I osvoji}e blago u zlatu i u srebru i sve zaklade misirske; i Livijani i Etiopljani i}i }e za njim.

11:44 Ali }e ga glasovi sa istoka i sa severa smesti, te }e iza}i sa velikim gnevom da pogubi i zatre mnoge.

11:45 I razape}e {atore dvora svog me|u morima na krasnoj svetoj gori; i kad do|e k svom kraju, niko mu ne}e pomo}i.

GLAVA 12

A u to }e se vreme podignuti Mihailo, veliki knez, koji brani tvoj narod; i bi}e `alosno vreme, kakvog nije bilo otkako je naroda do tada; i u to }e se vreme izbaviti tvoj narod, svaki koji se na|e zapisan u knjizi.

12:2 I mnogo onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudi}e se, jedni na `ivot ve~ni, a drugi na sramotu i prekor ve~ni.

12:3 I razumni }e se sjati kao svetlost nebeska, i koji mnoge privedo}e k pravdi, kao zvezde vazda i doveka.

12:4 A ti Danilo zatvori ove re~i i zape~ati ovu knjigu do poslednjeg vremena; mnogi }e pretra`ivati, i znanje }e se umno`iti.

12:5 Tada pogledah ja, Danilo, i gle, stajahu druga dvojica, jedan s ove strane na bregu reke, a drugi s one strane na bregu reke.

12:6 I jedan re~e ~oveku obu~enom u platno, koji staja}e nad vodom u reci: Kad }e biti kraj tim ~udesima?

12:7 I ~uh ~oveka obu~enog u platno, koji staja}e nad vodom u reci, i podi`e desnicu svoju i levicu svoju k nebu, i zakle se Onim koji `ivi uvek da }e se sve ovo ispuniti po vremenu, po vremenima i po po vremena, i kad se svr{i rasap sile svetog naroda.

12:8 I ja ~uh ali ne razumeh; i rekoh: Gospodaru moj, kakav }e biti kraj tome?

12:9 A On re~e: Idi Danilo, jer su zatvorene i zape~ane ove re~i do poslednjeg vremena.

12:10 Mnogi }e se o-istiti, ubeliti i oku{ati; a bezbo`nici }e raditi bezbo`no, niti }e koji bezbo`nik razumeti, ali }e razumni razumeti.

12:11 A od vremena kad se ukine `rtva vazda{nja i postavi gnusoba pusto{na, bi}e hiljadu i dvesta i devedeset dana.

12:12 Blago onome koji pretrpi i do~eka hiljadu i tri stotine i trideset i pet dana.

12:13 A ti idi ka svom kraju; i po-iva}e{ i osta}e{ na delu svom do svr{etka svojih dana.